

Nr 55.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående godkännande av ett avtal mellan Sverige och Norge för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet.

Genom en den 27 juni 1947 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 325, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda utdrag av statsrådsprotokollen över finans- och utrikesdepartementsärenden för den 20 juni 1947 och över finansärenden för den 27 juni 1947 samt med överlämnande av ett den 21 juni 1947 undertecknat avtal mellan Sverige och Norge för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet, jämte till avtalet hörande slutprotokoll, föreslagit riksdagen att *dels* godkänna berörda avtal och slutprotokoll, *dels ock* be- myndiga Kungl. Maj:t att, i den mån det för genomförande av ifrågavarande avtal erfordras, vidtaga ändringar i ågångna taxeringar, vare sig de avse statliga eller kommunala skatter.

Det med propositionen överlämnade avtalet med tillhörande slutprotokoll är av följande lydelse:

Avtal

mellan Konungariket Sverige och Konungariket Norge för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet.

Konungariket Sverige och Konungariket Norge hava överenskommit att sluta avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet.

För detta ändamål hava till fullmäktige utsett:

Hans Majestät Konungen av Sverige:

Friherre Johan Hugo Beck-Friis,
Envoyé extraordinaire och Ministre plenipotentiaire

Hans Majestät Konungen av Norge:
sin utrikesminister Halvard M. Lange

Avtale

mellom Kongeriket Norge og Kongeriket Sverige for å forebygge dobbeltbeskatning for så vidt angår skatter av inntekt og formue.

Kongeriket Norge og Kongeriket Sverige er kommet overens om å slutte en avtale for å forebygge dobbeltbeskatning for så vidt angår skatter av inntekt og formue.

I dette øyemed har til befullmektigede oppnevnt:

Hans Majestet Norges Konge:
sin utenriksminister Halvard M. Lange

Hans Majestet Sveriges Konge:
Friherre Johan Hugo Beck-Friis,
Envoyé extraordinaire og Ministre plenipotentiaire

vilka, efter att hava granskat varandras fullmakter och funnit dem i god och behörig form, överenskommit om följande bestämmelser:

Artikel 1.

Detta avtal är tillämpligt å svenska och norska medborgare samt å svenska och norska juridiska personer.

Artikel 2.

I avtalet inbegripas skatter å inkomst eller förmögenhet, vare sig de upptagas för statens eller kommuns räkning.

Som skatter å inkomst eller förmögenhet anses särskilt:

1. beträffande lagstiftningen i Sverige:

a) statlig inkomst- och förmögenhetsskatt,

b) särskild skatt å förmögenhet,

c) kommunal inkomstskatt,

d) kupongskatt,

e) ersättningsskatt, samt

f) utskylder och avgifter, som utgå efter samma grunder som någon av de under a)—c) angivna skatterna;

2. beträffande lagstiftningen i Norge:

a) inkomst- och förmögenhetsskatt till staten,

b) extraordinär förmögenhetsskatt till staten,

c) inkomst- och förmögenhetsskatt till kommuner, samt

d) utskylder och avgifter, som utgå efter samma grunder som någon av de under a)—c) angivna skatterna.

Artikel 3.

Såframt ej annat stadgas i detta avtal, beskattas inkomst och förmö-

som, efter å ha gransket hverandres fullmakter og funnet dem i god og riktig form, er kommet overens om følgende bestemmelser:

Artikkel 1.

Denne avtale får anvendelse på norske og svenske statsborgere samt på norske og svenske juridiske personer.

Artikkel 2.

Under avtalen inngår skatter av inntekt eller formue, enten de utskrives til staten eller til en kommune.

Som skatter av inntekt eller formue anses særlig:

1. for så vidt angår lovgivningen i Norge:

a) inntekts- og formuesskatt til staten,

b) ekstraordinær formuesskatt til staten,

c) inntekts- og formuesskatt til kommuner, samt

d) skatter og avgifter, som utskrives på samme grunnlag som noen av de under a)—c) angitte skatter;

2. for så vidt angår lovgivningen i Sverige:

a) inntekts- og formuesskatt til staten,

b) særskilt skatt av formue,

c) kommunal inntektsskatt,

d) kupongskatt,

e) »ersättningsskatt», samt

f) skatter og avgifter, som utskrives på samme grunnlag som noen av de under a)—c) angitte skatter.

Artikkel 3.

Såfremt ikke noe annet er fastsatt i denne avtale, skattlegges inntekt og

genhet allenast i den av staterna, där den skattskyldige anses vara bosatt.

Enskild skattskyldig anses enligt detta avtal bosatt i ena staten, om han där har sitt egentliga bo och hemvist, eller, därest han icke har sådant bo och hemvist i någon av staterna, om han där stadigvarande vistas. Stadigvarande vistelse i ena staten anses föreligga under tid, då den skattskyldige å någon ort inom staten uppehåller sig under omständigheter, av vilka kan slutas till avsikt att vistas där icke blott tillfälligtvis.

Enskild skattskyldig, som icke har sitt egentliga bo och hemvist eller stadigvarande vistas i någon av de två staterna men likväl enligt lagstiftningen i dessa stater blir utsatt för dubbelbeskattning, skall vid avtalets tillämpning anses vara bosatt i den av staterna, i vilken han äger medborgarskap.

Juridisk person anses enligt detta avtal vara bosatt i den av staterna, där styrelsen eller högsta förvaltningen har sitt säte. Emellertid beröras icke härav bestämmelserna i de båda staternas lagstiftning om beskattningsort för oskifta dödsbon.

Artikel 4.

Skatt å inkomst av fast egendom, belägen i en av staterna, utgår allenast i denna stat.

Artikel 5.

Skatt å inkomst av handel, industri eller annan rörelse eller av fritt yrke, vilken inkomst härflyter från fast driftställe i en av staterna, utgår, såframt ej i det följande annorlunda stadgas, allenast i denna stat. Finnas fasta driftställen i båda staterna, äger vardera staten beskatta den del av inkomsten, som förvärfvas från inom statens område befintligt fast driftställe.

Som fast driftställe anses plats, å vilken för stadigvarande bruk vid rörelsens eller yrkets utövande finnes

formue bare i den av statene, hvor den skattepliktige anses for å høre hjemme.

Personlig skattepliktig anses etter denne avtale for å høre hjemme (være bosatt) i en av statene, hvis han har sitt virkelige bosted der, eller, hvis han ikke har slikt bosted i noen av statene, om han stadig oppholder seg der. Stadig opphold i den ene stat anses å foreligge, når den skattepliktige oppholder seg på noe sted innenfor statens område under omstendigheter, av hvilke det kan sluttes at han har til hensikt å oppholde seg der ikke bare midlertidig.

Personlig skattepliktig, som ikke har sitt virkelige bosted eller stadig oppholder seg i noen av de to stater, men likevel etter lovgivningen i disse stater blir utsatt for dobbeltbeskattning, skal ved avtalens anvendelse anses for å være bosatt i den av statene, som han er statsborger av.

Juridisk person anses etter denne avtale for å høre hjemme i den av statene, hvor styret eller den øverste ledelse har sitt sæte. Imidlertid berøres ikke herav bestemmelsene i de to staters lovgivning om stedet for skattskrivning av uskiftede dødsboer.

Artikkel 4.

Skatt av inntekt av fast eiendom, beliggende i en av statene, utskrives bare i denne stat.

Artikkel 5.

Skatt av inntekt av handel, industri eller annen næringsdrift eller av fritt yrke, hvilken inntekt skriver seg fra fast driftssted i en av statene, utskrives bare i denne stat, såfremt det ikke er fastsatt noe annet i det følgende. Finnes faste driftssteder i begge stater, tilkommer hver stat skatt av den del av inntekten som erverves fra fast driftssted innenfor statens område.

Som fast driftssted anses sted, hvor det finnes særlig anlegg eller er truffet særlig foranstaltning for stadig

särskild anläggning eller vidtagits särskild anordning, såsom plats där företaget har sin ledning, kontor, filial, stadigvarande agentur, tillverkningsplats, verkstad eller dylikt, inköps- eller försäljningsställe, varu- nederlag (även stadigvarande kom- missionslager), gruva eller annan lik- nande fyndighet.

Som inkomst av rörelse betraktas även inkomst genom delägarskap i företag, dock icke inkomst av aktier eller likartade värdepapper.

Artikel 6.

Inkomst av företag för utövande av sjöfart eller luftfart, vars verkliga ledning har sitt säte i en av staterna, beskattas allenast i denna stat.

Artikel 7.

Beträffande utdelningar förbehål- ler sig vardera staten rätt att, i den mån dess skattelagstiftning så före- skriver, uttaga och innehålla skatt som enligt dess egen skattelagstift- ning avdrages vid källan, dock ej mera än 10 procent av utdelningens bruttobelopp.

Därest i endera staten avdrag sker enligt bestämmelserna i första styck- et, skall den andra staten från sin på utdelningen belöpande statliga skatt å inkomst medgiva ett särskilt avdrag i anledning av den i först- nämnda stat vid källan avdragna skatten, vilket avdrag ej må under- stiga 5 procent av utdelningens brut- tobelopp.

Artikel 8.

För förmögenhet, bestående av fast egendom i en av staterna eller till- hör till sådan egendom, utgår skatt allenast i denna stat.

För förmögenhet, bestående av fö- retag för utövande av handel, industri eller annan rörelse eller fritt yrke, ut- går skatt allenast i den stat, vilken enligt bestämmelserna i detta avtal skatt å inkomst av samma förmögen- het tillkommer.

bruk ved virksomhetens eller yrkets utövelse, så som sted hvor foretagen- det har sin ledelse, kontor, filial, fast agentur, produksjonssted, verksted eller lignende, innkjøps- eller salgs- sted, varelager (herunder også varig kommisjonslager), gruve eller annen lignende forekomst.

Som inntekt av næringsdrift anses også inntekt noen har som deltager i et foretagende, dog ikke inntekt av aksjer eller lignende verdipapirer.

Artikkel 6.

Inntekt av foretagende for drift av sjøfart eller luftfart, hvis virkelige le- delse har sitt sæte i en av statene, skattlegges bare i denne stat.

Artikkel 7.

Angående utbytte forbeholder hver stat seg rett til, i den utstrekning det er foreskrevet i dens skattebestemmel- ser, å oppkreve og tilbakeholde skatt som etter dens egen skattelovgivning avdras ved kilden, dog ikke mer enn 10 prosent av utbyttets bruttobeløp.

Dersom i den ene staten avdrag skjer etter bestemmelsen i første ledd, skal den andre staten i anledning av den skatt som i den første staten er avdratt ved kilden, tilstå et særskilt fradrag i den statsskatt som faller på utbyttet. Dette fradrag må ikke ut- gjøre mindre enn 5 prosent av utbyt- tets bruttobeløp.

Artikkel 8.

Av formue i fast eiendom i en av statene eller tilhører til slik eiendom utskrives skatt bare i denne stat.

Av formue i foretagende for drift av handel, industri eller annen nær- ingsdrift eller fritt yrke utskrives skatt bare i den stat, som etter bestem- melsene i denne avtale tilkommer skatt av inntekten av samme formue.

Artikel 9.

Den stat, i vilken den skattskyldige anses vara bosatt, är oförhindrad att vid bestämmande av skatten använda den skattesats, som skulle hava tillämpats, om även inkomst och förmögenhet, som enligt föreskrifterna i detta avtal äro i beskattningshänseende förbehållna den andra staten, tagits till beskattning i förstnämnda stat.

Artikel 10.

Förmenar skattskyldig, att av beskattningsmyndigheterna i de avtalslutande staterna vidtagna åtgärder för honom medfört dubbelbeskattning, som strider mot detta avtal, må han häremot göra erinringar hos den stat, som han tillhör. Anses erinringarna grundade, kan denna stats högsta finansmyndighet träffa överenskommelse med den andra statens högsta finansmyndighet för att få dubbelbeskattningen undanröjd.

I fall, då svårighet eller tvivelsmål uppkommer vid avtalets tolkning och tillämpning, kunna de högsta finansmyndigheterna i staterna träffa särskilda överenskommelser.

Artikel 11.

Detta avtal skall ej tillämpas å Svalbard och Jan Mayen.

Artikel 12.

Detta avtal träder första gången i tillämpning beträffande de skatter, som utgå i Sverige på grund av 1948 års taxering och i Norge på grund av taxering för skatteåret 1948—1949 med undantag för taxering avseende räkenskapsår, som gått till ända före den 1 mars 1947.

Artikel 13.

Detta avtal, som är avfattat i dubbla originalexemplar på svenska och norska språken, skall ratificeras för Sveriges del med riksdagens samtycke av Hans Majestät Konungen av Sverige och för Norges del av Hans Majestät

Artikkel 9.

Den stat, hvor den skattepliktige anses for å høre hjemme (være bosatt) har adgang til ved fastsettelse av skatten å anvende den skattesats, som skulle ha vært brukt, om også inntekt og formue, som etter bestemmelsene i denne avtale i beskattningshenseende er forbeholdt den annen stat, var tatt til beskatning i den første stat.

Artikkel 10.

Mener en skattepliktig at den fremgangsmåte som beskatningsmyndighetene i de kontraherende stater har anvendt, for ham har medført dobbeltbeskatning, som er i strid med denne avtale, kan innsigelse mot dette gjøres hos den stat som han tilhører. Anses innvendingene begrunnet, kan denne stats øverste finansmyndighet treffe overenskomst med den annen stats øverste finansmyndighet for å få dobbeltbeskatningen opphevet.

I tilfelle hvor vanskelighet eller tvil oppstår ved avtalens tolkning og anvendelse, kan de øverste finansmyndighetene i statene treffe særskilte overenskomster.

Artikkel 11.

Denne avtale får ikke anvendelse på Svalbard og Jan Mayen.

Artikkel 12.

Denne avtale får første gang anvendelse på de skatter som utskrives i Norge på grunnlag av ligning for skatteåret 1948—49 med unntak av ligning som bygger på regnskapsår utløpet før 1. mars 1947, og i Sverige på grunnlag av ligning i 1948.

Artikkel 13.

Denne avtale, som er utferdiget i to originaleksemplarer på norsk og svensk språk, skal ratifiseres for Norges vedkommende av Hans Majestet Norges Konge og for Sveriges vedkommende med Riksdagens samtykke av

Konungen av Norge. Ratifikationshandlingarna skola snarast möjligt utväxlas i Stockholm. Avtalet träder i kraft med utväxlingen av ratifikationshandlingarna och förblir gällande, så länge detsamma icke uppsäges av någon av de avtalslutande staterna. Uppsägning skall äga rum minst åtta månader före kalenderårets utgång. Har denna uppsägnings-tid iakttagits, tillämpas avtalet sista gången å de skatter, som utgå på grund av taxering avseende det kalenderår, vars utgång uppsägningen avsett, eller, i förekommande fall, för de räkenskapsår, som senast gå till ända före nämnda tidpunkt.

Till bekräftelse härå hava de båda staternas fullmäktige undertecknat avtalet och försett detsamma med sigill.

Som skedde i Oslo, i två exemplar, den 21 juni 1947.

Johan Beck-Friis
(L. S.)

Hans Majestet Sveriges Konge. Ratifikasjonsdokumentene skal snarest mulig utveksles i Stockholm. Avtalen trer i kraft ved utvekslingen av ratifikasjonsdokumentene og forblir gjeldende så lenge den ikke oppsis av noen av de kontraherende stater. Oppsigelse skal finne sted minst åtte måneder før kalenderårets utgang. Har denne oppsigelsestid vært iaktatt, anvendes avtalen siste gang på de skatter, som utskrives på grunnlag av ligning for det kalenderår, til hvis utgang oppsigelse har funnet sted, eller i tilfelle for de regnskapsår som utløper senest før nevnte tidspunkt.

Til bekreftelse herav har de to staters befullmektigede underteignet avtalen og forsynt den med segl.

Som skjedde i Oslo, i 2 eksemplarer, den 21. juni 1947.

Halvard M. Lange
(L. S.)

Slutprotokoll.

Vid undertecknandet av det denna dag mellan Konungariket Sverige och Konungariket Norge slutna avtalet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet hava undertecknade fullmäktige avgivit följande likalydande förklaringar, som utgöra en integrerande del av avtalet.

1. Angående sådana skattskyldiga, som icke tilhöra någon av de avtalslutande staterna, kunna de högsta finansmyndigheterna i dessa stater, med tillämpning av avtalets principer, från fall till fall träffa särskilda överenskommelser till undvikande av dubbelbeskattning.

2. Den i artikel 2 av avtalet intagna uppräknningen av skatter å inkomst och förmögenhet är icke att anse såsom uttömmande.

Tvivelaktiga frågor rörande vilka skatter som innefattas under avtalet

Slutprotokoll.

Ved undertegningen av den avtale som idag er sluttet mellom Kongeriket Norge og Kongeriket Sverige for å forebygge dobbeltbeskatning for så vidt angår skatter av inntekt og formue har undertegnede befullmektigede avgitt følgende likelydende erklæringer, som utgjør en integrerende del av avtalen.

1. Angående slike skattepliktige, som ikke tilhører noen av de kontraherende stater, kan de øverste finansmyndigheter i disse stater, under anvendelse av avtalens prinsipper, treffe særskilt overenskomst i hvert enkelt tilfelle for å forebygge dobbeltbeskatning.

2. Den i artikkel 2 i avtalen inn-tatte oppregning av skatter av inntekt og formue er ikke å anse som uttømmende.

Tvilsomme spørsmål om hvilke skatter går inn under avtalen skal av-

skola avgöras i samförstånd mellan de båda staternas högsta finansmyndigheter, vilka, så ofta anledning därtill förekommer, skola utbyta förteckningar över i vardera staten utgående skatter å inkomst och förmögenhet.

3. Med kommuner förstås i detta avtal kommuner av såväl högre som lägre ordning.

4. Såsom skatter å inkomst eller förmögenhet enligt detta avtal anses ej omsättningsskatter, särskilda skatter å vinst å lotterier och vadhållning, arvs- och gåvoskatter samt ej heller i Sverige utgående »bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter».

5. Skulle tvivelsmål uppstå i vilken av de båda staterna skattskyldig enligt artikel 3 andra stycket skall anses vara bosatt eller kan den skattskyldige med tillämpning av nysnämnda bestämmelse anses bosatt i båda staterna, skall frågan om bostätningssorten avgöras genom särskild överenskommelse mellan de högsta finansmyndigheterna i de båda staterna. Hänsyn skall därvid tagas till i vilkendera staten den skattskyldige kan anses hava centrum för sina ekonomiska intressen, eller, om ej heller detta kan avgöras, till medborgarskapet.

6. Inkomst eller förmögenhet, för vilken oskift dödsbo jämlikt detta avtal beskattas i den ena staten, må ej tillika beskattas i den andra staten hos den som uppstår utdelning från dödsboet.

Därest fond, stiftelse eller annan liknande juridisk person beskattas i den ena staten för sin inkomst och någon, som uppstår utdelning från den juridiska personen, beskattas i den andra staten för utdelningen, kunna de båda staternas högsta finansmyndigheter genom särskild överenskommelse bestämma i vad mån den juridiska personen eller den som uppstår utdelningen må befrias från skattskyldighet. Motsvarande skall gälla i avseende å förmögenhetsbeskattningen.

gjøres i minnelighet av begge staters øverste finansmyndigheter, som så ofte det er grunn til det skal utveksle fortegnelser over skatter av inntekt og formue som utskrives i hver stat.

3. Med kommuner forstås i denne avtale kommuner av såvel høyere som lavere orden.

4. Som skatter av inntekt eller formue etter denne avtale anses ikke omsettingsskatter, særskilte skatter på gevinst av lotterier og veddemål, arve- og gaveskatter samt heller ikke de »bevillingsavgifter for særskilte förmåner och rättigheter», som utskrives i Sverige.

5. Skulle det oppstå tvil om i hvilken av de to stater den skattepliktige etter regelen i artikkel 3, annet ledd, skal anses for å være bosatt, eller kan den skattepliktige ved anvendelse av denne regel anses bosatt i begge stater, skal spørsmålet om bostedet avgjøres ved særskilt overenskomst mellom de øverste finansmyndigheter i de to stater. Det skal da tas hensyn til i hvilken av statene den skattepliktige kan anses å ha sentrum for sine økonomiske interesser, eller, om heller ikke dette kan avgjøres, til statsborgerskapet.

6. Inntekt eller formue, som uskiftet dödsbo i henhold til denne avtales bestemmelser skattlegges for i den ene stat kan ikke tillike skattlegges i den annen stat hos den som oppbærer utdeling fra dödsboet.

Dersom fond, stiftelse eller annen lignende juridisk person skattlegges i den ene stat for sin inntekt og noen, som oppbærer utdeling fra den juridiske person, skattlegges i den annen stat for utdelingen, kan begge staters øverste finansmyndigheter gjennom særskilt overenskomst bestemme i hvilken utstrekning den juridiske person eller den som oppbærer utdelingen skal fritas for skatteplikten. Tilsvarende skal gjelde med hensyn til formuesbeskatning.

7. Bestämmelsen i artikel 4 gäller såväl inkomst, som förvärfvas genom omedelbart förvaltande och brukande av den fasta egendomen med tillbehör, som ock inkomst genom uthyrning, utarrendering samt varje annat slags användning av egendomen ävensom realisationsvinst, som förvärfvas genom avyttring av fast egendom samt av tillbehör, som avyttras i samband med egendomen.

Såsom inkomst av fast egendom betraktas enligt detta avtal inkomst genom avverkning av skog på egen eller annans mark, så ock inkomst, som må tillkomma avverkaren genom det avverkade virkets försäljning inom riket ävensom genom sådan förädling av virket, som inom riket äger rum annorstädes än å fast driftställe.

8. Till fritt yrke enligt artikel 5 räknas särskilt vetenskaplig, konstnärlig, undervisande och uppfostrande verksamhet samt verksamhet som läkare, advokat, arkitekt och ingenjör.

9. Bestämmelserna i artikel 5 gälla såväl inkomst, som förvärfvas genom omedelbart bedrivande av rörelse, som ock inkomst genom rörelsens upplåtelse åt annan ävensom vinst genom avyttring av rörelsen eller del av den eller av föremål, som användes i rörelsen.

10. Fast driftställe i den ena av de avtalslutande staterna skall ej anses föreligga allenast på den grund, att ett i den andra staten hemmahörande företag i den förra staten upprätthåller affärsförbindelser genom en fullständigt oberoende representant eller genom en representant (agent), som visserligen är stadigvarande verksam för företagets räkning inom den förra staten men blott förmedlar affärer utan att vara befullmäktigad att avsluta affärer å företagens vägnar.

11. De högsta finansmyndigheterna kunna sluta särskilt avtal för att i de i artikel 5 första stycket andra punkten avsedda fallen på skäligt sätt åstadkomma uppdelning av in-

7. Bestemmelsen i artikkel 4 gjelder såvel inntekt, som erverves gjennom umiddelbar nyttiggjøring og bruk av den faste eiendom med tilbehør, som inntekt gjennom utleie, bortforpakning og enhver annen anvendelse av eiendommen likesom realisasjonsgevinst, som erverves gjennom avhendelse av fast eiendom samt av tilbehør som avhendes i forbindelse med eiendommen.

Som inntekt av fast eiendom anses etter denne avtale inntekt gjennom åvirkning av skog på egen eller annens grunn, samt inntekt som måtte tilkomme åvirkeren gjennom det åvirkede virkes salg innen riket likesom gjennom slik foredling av virket, som foregår innen riket annetsteds enn på fast driftssted.

8. Til fritt yrke etter artikkel 5 regnes særlig vitenskapelig, kunstnerisk, undervisnings- og oppdragelsesvirksomhet, samt virksomhet som læge, sakfører, arkitekt og ingeniør.

9. Bestemmelsene i artikkel 5 gjelder såvel inntekt, som erverves gjennom umiddelbar drift av virksomhet, som inntekt gjennom virksomhets bortleie til en annen, samt gevinst ved avhendelse av virksomheten eller del av den eller av gjenstander, som anvendes i virksomheten.

10. Fast driftssted i den ene av de kontraherende stater skal ikke anses å foreligge bare av den grunn at en i den annen stat hjemmehørende bedrift opprettholder forretningsforbindelser i den første stat gjennom en fullstendig uavhengig representant eller gjennom en representant (agent), som visstnok stadig virker for bedriftens regning i den første stat, men bare formidler forretninger uten å ha fullmakt til å avslutte forretninger på bedriftens vegne.

11. De øverste finansmyndigheter kan i de tilfelle som er nevnt i artikkel 5, første ledds annet punktum, slutte særskilt avtale for på rimelig måte å bevirke en oppdeling av inn-

komster av handel, industri och annan rörelse eller fritt yrke samt av förmögenhet nedlagd i sådan verksamhet.

De högsta finansmyndigheterna kunna ock, där beskattningsmyndighet funnit anledning föreligga till omräkning av inkomst eller förmögenhet i förhållandet mellan moderföretag i den ena staten och dotterföretag i den andra staten eller i andra liknande fall, träffa skäligt avgörande rörande inkomstens eller förmögenhetens beräkning för ifrågasvarande båda skattskyldiga.

12. Med »likartade värdepapper» i artikel 5 sista stycket förstås, såvitt gällande lagstiftning i Sverige angår, bevis å andelar i svenska ekonomiska föreningar samt, såvitt gällande lagstiftning i Norge angår, bevis å andelar i norska bolag med delad eller eljest begränsad ansvarighet, härunder ej inbegripna vanliga kommanditbolag.

Därest på grund av ändring av bestämmelserna i någondera statens lagstiftning angående bolag eller andra sammanslutningar för företags drivande fråga uppkommer om innebörden av uttrycket »likartade värdepapper», kunna de båda staternas högsta finansmyndigheter träffa särskild överenskommelse härutinnan.

13. Royalty, som utgår för nyttjande av fast egendom eller för bearbetande av gruva eller annan fyndighet, beskattas i den av staterna, där den fasta egendomen, gruvan eller fyndigheten är belägen.

Annan royalty beskattas enligt bestämmelserna i artikel 3; dock att beskattningen förbehålles den stat varifrån royaltyn utgår, därest den, som uppbär royaltyn, har sådant inflytande över företagens ledning att det skäligen bör anses som om han själv varit omedelbart delaktig i rörelsens bedrivande.

Såsom royalty anses jämväl periodiskt utgående avgift för utnyttjande av patent, mönster eller dylikt.

14. Till undvikande av möjligen uppkommande tvivelsmål rörande in-

tektter av handel, industri og annen næringsdrift eller fritt yrke samt av formue som er nedlagt i slik virksomhet.

De øverste finansmyndigheter kan også, hvor en ligningsmyndighet har funnet grunn til omregning av inntekt eller formue i forholdet mellom moderselskap i den ene stat og datterselskap i den annen stat eller i andre lignende tilfelle, treffe rimelig avgjørelse angående inntektens eller formuens beregning for vedkommende skattepliktige.

12. Med »lignende verdipapirer» i artikkel 5 siste ledd forstås, forsåvidt angår lovgivningen i Norge, andelsbevis i norske selskaper med delt eller på annen måte begrenset ansvar, herunder dog ikke vanlige kommandit-selskaper, samt forsåvidt angår lovgivningen i Sverige, andelsbevis i svenske økonomiske foreninger.

Dersom det på grunn av endring i bestemmelsene i noen av statenes lovgivning om selskaper eller andre sammenslutninger for næringsdrift oppstår spørsmål om forståelsen av uttrykket »lignende verdipapirer», kan de to staters øverste finansmyndigheter treffe særskilt overenskomst angående dette.

13. Royalty som betales for bruken av fast eiendom eller for drift av gruve eller annen forekomst, skattlegges i den av statene der den faste eiendommen, gruva eller forekomsten ligger.

Annen royalty skattlegges etter bestemmelsene i artikkel 3, dog slik at skattleggingen forbeholdes den stat hvorfra royaltien betales, dersom den som oppbærer royaltien har slik innflytelse på foretagendets ledelse at det er rimelig å anse det som om han var direkte deltager i virksomheten.

Som royalty anses også periodisk avgift som betales for utnyttelse av patent, mønster eller lignende.

14. For å forebygge mulig tvil om forståelsen av artikkel 6 uttales, at

nebörden av artikel 6 uttalas att, där luftfart utövas av konsortium med delägare från de båda staterna, skall, om konsortiet icke är juridisk person, inkomsten av verksamheten beskattas allenast hos delägarna samt i vardera staten endast till den del inkomsten belöper på delägare i den staten.

15. För undvikande av tvivelsmål uttalas, att den skatt å utdelningar, som i Norge uttages av utomlands bosatta aktieägare och för vilken vederbörande aktiebolag är ansvarigt, enligt artikel 7 är att anse såsom skatt vid källan.

16. Studerande, som allenast i studiesyfte uppehålla sig i en av de avtalslutande staterna, underkastas icke beskattning i denna stat för belopp, som de för sitt underhåll och sina studier mottaga från sina i den andra staten bosatta och där redan skattskyldiga anhöriga.

17. Till undvikande av möjligen uppkommande tvivelsmål uttalas, att bestämmelserna i detta avtal icke inverka på rätten att åtnjuta eventuell, längre gående befrielse som i kraft av folkrättens allmänna regler medgivits eller framdeles må komma att medgivas diplomatiska och konsulära befattningshavare.

I den mån på grund av sådan längre gående befrielse påförande av skatt å inkomst eller förmögenhet icke sker i anställningsstaten, förbehålles beskattningen hemlandet.

18. För undvikande av tvivelsmål uttalas likaledes, att, därest en person på grund av flyttning från den ena staten till den andra beskattas i båda staterna för i artikel 3 avsedd inkomst, som förvärvats under en och samma tidrymd, beskattningsrätten enligt detta avtal tillkommer den stat, där han var bosatt, då inkomsten förvärvades.

19. Vardera staten skall vara oförhindrad att i erforderlig mån kräva bevis för att dubbelbeskattning i avtalets mening föreligger.

20. Kupongskatt för utdelning å aktier i svenskt aktiebolag anses ut-

när luftfart blir drevet av konsortium med deltagare fra begge stater, skal, dersom konsortiet ikke er en juridisk person, inntekten av virksomheten skattlegges bare hos deltagerne og slik at hver stat skattlegger bare den del som tilfaller deltager i denne stat.

15. For å forebygge tvil uttales, at den skatt som i Norge utlignes på i utlandet bosatte aksjonærer og som vedkommende selskap er ansvarlig for, etter artikkel 7 er å anse som skatt ved kilden.

16. Studerende, som oppholder seg i en av de kontraherende stater bare i studieøyemed, skattlegges ikke i denne stat for beløp, som de til sitt underhold og sine studier mottar fra sine i den annen stat bosatte og der skattepliktige pårørende.

17. For å forebygge mulig tvil uttales, at bestemmelsene i denne avtale ikke innvirker på retten til å nyte eventuell lenger gående skattefrihet, som i kraft av folkerettens alminnelige regler innrømmes eller for fremtiden måtte komme til å bli innrømmet diplomatisk og konsulære tjenestemenn.

I den utstrekning hvori det på grunn av slik lenger gående skattefritagelse ikke utskrives skatt på inntekt eller formue i ansettelseslandet, forbeholdes skattskrivningen hjemlandet.

18. For å forebygge tvil uttales likaledes, at dersom en person som følge av flytning fra den ene stat til den annen blir skattelagt i begge stater for inntekt av den i artikkel 3 nevnte art, som er opptjent i ett og samme tidsrom, tilkommer beskatningsretten etter denne avtale den stat, hvor vedkommende var bosatt da inntekten ble oppbåret.

19. Hver av statene skal ha anledning til i fornødent omfang å kreve bevis for at dobbeltbeskatning i avtalens forstand foreligger.

20. Kupongskatt på utbytte av aksjer i svensk aksjeselskap anses ut-

gå på grund av taxering under året efter det då utdelningen blivit tillgänglig för lyftning.

För undvikande av tvivelsmål uttalar, att avtalet skall beträffande i Sverige preliminärt erlagda skatter tillämpas första gången i fråga om skatter, som erläggas under inkomståret 1948.

21. Genom detta avtal sker icke någon ändring i det den 14 juni 1937 ingångna avtalet angående grunderna för fördelning i beskattningshänseende av Luossavaara—Kiirunavaara Aktiebolags inkomster.

Som skedde i Oslo, i två exemplar, den 21 juni 1947.

skrevet på grundlag av ligning i året efter det år da det ble anledning til å heve utbyttet.

For å forebygge tvil uttales, at avtalen, når det gjelder skatter som erlegges forskuddsvis i Sverige, skal anvendes første gang på de skatter som erlegges i inntektsåret 1948.

21. Gjennom denne avtale skjer det ikke noen endring i den avtale som ble inngått 14. juni 1937 om fordeling i beskatningshenseende av Luossavaara-Kiirunavaara Aktiebolags inntekter.

Som skjedde i Oslo, i 2 eksemplarer, den 21. juni 1947.

Johan Beck-Friis Halvard M. Lange

Chefen för finansdepartementet har till stöd för det i propositionen framlagda förslaget anfört bland annat följande:

»Sverige har tidigare ingått avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande inkomst och förmögenhet med samtliga nordiska länder utom Norge. Fyllandet av den lucka, som frånvaron av ett liknande avtal med vårt västra grannland utgjort, har länge framstått som ett betydelsefullt önskemål. Angelägenheten att få till stånd dubbelbeskattningsavtal torde för övrigt numera få anses större än tidigare på grund av den inträdda stegringen av skattesatserna. Med hänsyn härtill och då det föreliggande förslaget till avtal icke föranleder erinran från min sida, tillstyrker jag dess godkännande.»

Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot ifrågavarande avtal och slutprotokoll, får hemställa,

Utskottet

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts proposition nr 325,

1) godkänna det med propositionen överlämnade den 21 juni 1947 undertecknade avtalet mellan Sverige och Norge för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet jämte till avtalet hörande slutprotokoll; samt

2) bemyndiga Kungl. Maj:t att, i den mån det för genomförande av ifrågavarande avtal erfordras, vidtaga ändringar

i åtgångna taxeringar, vare sig de avse statliga eller kommunala skatter.

Stockholm den 4 juli 1947.

På bevillningsutskottets vägnar:

A. J. BÄRG.

Närvarande:

från första kammaren: herrar Johan Bärge, Elon Andersson, Velander, Sjödahl, Ekman, Wehtje, Björnsson, Robert Berg, Heüman och Näsgård samt

från andra kammaren: herrar Lövgren, Hagberg i Malmö, Hammarlund, Olsson i Gävle, Jonsson i Skedsbygd, Olson i Göteborg, Sundström i Skövde, Kristensson, Bladh och Brandt.
